

22 Ιανουαρίου Παρακλητικός Κανὼν Ὁσίου ΙΩΣΗΦ τοῦ Σαμάκου

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ὁ ρμβ' (142) Ψαλμός καὶ τό Θεός Κύριος **μετά τῶν**
στίχων αὐτοῦ. Εἶτα τά Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ ὑπ' ὀδύνων χαλεπῶν κατεχόμενοι, καὶ συμφορῶν καὶ
ἀσθενείαις τρυχόμενοι, μετὰ κλαυθμῶν στενάζοντες ἐκ
βάθους ψυχῆς, δράμωμεν δακρύοντες, Ἰωσήφ τῷ τεμένει,
κράζοντες ἐκ πίστεως· ἰατρὲ τῶν νοσούντων, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις μάκαρ πρὸς Θεόν, ρῦσαι ἡμᾶς πολυτρόπων
κακώσεων.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Οὐ σιωπήσομέν ποτε
Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ Σὺ
προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων
κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ
ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ Σοῦ, Σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ
παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν'(50) Ψαλμός...

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἰωσήφ τρισμάκαρ νῦν ἐκτενῶς, δέησιν προσάγων, μὴ
ἐλλίπης τῷ Λυτρωτῇ, πρεσβεύων κινδύνων διασῶσαι, τοὺς
ἀδιστάκτῳ τῇ πίστει τιμῶντάς σε.

Ἡ θεία σορός σου Πάτερ πιστοῖς, βρῦει τὰς ἰάσεις,
προσιούσι τῷ σῷ ναῷ, καὶ πάθη ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ὥς
ἱατρὸς θεραπεύεις πανάριστος.

Νοσοῦσάν μου ἴασαι τὴν ψυχὴν, Ἰωσήφ τρισμάκαρ, τῶν νοσοῦντων ὁ ἱατρός, καὶ βαίνειν τὰς τρίβους τοῦ Κυρίου, σὴ μεσιτεία παμμάκαρ ἐνίσχυσον.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει Παρθένε τὸν Σὸν Υἱόν, σὺν τῷ Ἰωσήφ τε, νεκρωθεῖσάν μου τὴν ψυχὴν, ὥς πάλαι ἐζώου τὸν τῆς χήρας, υἱὸν Αὐτοῦ θείῳ προστάγματι.

Ὡδὴ γ´. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἔχοντές σε προστάτην, πρὸς τὸν Θεὸν Ἄγιε, οἱ ὀρθοδοξοῦντες τιμῶμεν καὶ ἱκετεύομεν, Πάτερ ἀοίδιμε, τοὺς σὲ πιστῶς εὐφημοῦντας, πειρασμῶν ἀπάλλαξον, τῇ μεσιτεία σου.

Ἰκετεύομεν Πάτερ, τὰ τῆς ψυχῆς ἴασαι, πάθη καὶ τὰ τραύματα ταύτης, τάχος θεράπευσον, τὸν εὐφημοῦντων σε, καὶ γεραιρόντων ἐκ πόθου, μοναζόντων καύχημα, Ἰωσήφ Ἄγιε.

Εὐμενῇ σε προστάτην, πρὸς τὸν Θεὸν Ὅσιε, πάντες προβαλλόμεθα Πάτερ, Ἰωσήφ δίκαιε, καθικετεύοντες, πειρατηρίων παντοίων, λυτρωθῆναι ἅπαντας, τῇ μεσιτεία σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, τὸν Λυτρωτὴν τέξασα, λύτρωσαι παντοίων κινδύνων τοὺς Σοὶ προστρέχοντας, καὶ ἀνυμνοῦντάς Σε, Θεοκυῆτορ Μαρία, τῶν πιστῶν βοήθεια, μόνη Πανύμνητε.

Διάσωσον, τῇ σὴ πρεσβείᾳ σου, δούλους Ἰωσήφ μάκαρ, ἐκ παντὸς κινδύνου καὶ θλίψεως, σὲ γὰρ ἔσομεν, πρὸς τὸν Κύριον πρέσβυν.

Ἐπίβλεπον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προστάτης θερμὸς ὑπάρχεις ὃ ἀοίδιμε, τοῖς πόθῳ τῷ σῶ τεμένει προσπελάζουσι, καὶ πιστῶς γεραίρουσι, καὶ βοῶσί σοι πανσεβάσμιε· ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς μέγας ἡμῶν φύλαξ καὶ πρόμαχος.

Ὡδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰωσήφ θεοφόρε, λύτρωσαι κινδύνων τοὺς σὲ γεραίροντας, καὶ προστρέχοντας τῇ σκέπῃ σου, ὅπως σὲ ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Ἰκετεύομεν Ὅσιε, τὴν νενεκρωμένην ψυχὴν ἡμῶν ζώωσον, καὶ ἀνάστησον πρεσβείαις σου, ἐκ βυθοῦ θανοῦσαν ἀπογνώσεως.

Ὅν ἐπόθησας Ὅσιε, σάρκα δι' ὃν ἔτηξας καθικέτευε, τοῖς ὑμνοῦσί σε δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Ταῖς Μητρός Σου δεήσεσι, καὶ τοῦ Σοῦ Ὁσίου Κύριε δώρησαι, τοῖς ἰκέταις Σου τὴν ἄφεσιν, τῶν πλημμελημάτων Ὑπεράγαθε.

Ὡδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἰωσήφ τοῦ Ὁσίου, ταῖς πανευπροσδέκτοις ὁ Θεὸς δεήσεσι, σκότους ἐξωτέρου, καὶ γεένης τοὺς δούλους σου λύτρωσαι, καὶ τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἀξιωθῆναι, καταξίωσον μόνε Μακρόθυμε.

Παρεστῶς τῇ Τριάδι, Πάτερ παμμακάριστε Ἰωσήφ Ἅγιε, ὑπὲρ τῶν σῶν δούλων, καθικέτευε Ταύτην ῥυσθῆναι πάντα, βιωτικῶν πειρατηρίων, τοὺς προστρέχοντας πίστει τῇ σκέπῃ σου.

Ἀναιμάκτους θυσίας, λειτουργῶν προσέφερες Θεῷ τρισόλβιε, Ἱερεὺς ὑπάρχων, τοῦ Ὑψίστου Ἰωσήφ ἀοίδιμε, ἀλλὰ Τοῦτον Πάτερ, ἐκδυσωπῶν μὴ διαλλίπῃς, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει τιμώντων σε.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε, καύχημα καὶ στήριγμα πιστῶν Πανάμωμε, ἡ Θεογεννήτορ, καὶ τῆς κτίσεως πάσης Βασίλισσα, τοὺς ὑμνολογοῦντας τὸν Σὸν Υἱόν, λύτρωσαι πάσης, ἐπηρείας δεινοῦ πολεμήτορος.

ᾠδὴ στ΄. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἡ σὴ παμμάκαρ ψυχὴ, τοὺς οὐρανοὺς ἐγκατώκησε, τὸ σῶμά σου δὲ τῇ γῇ, ὑπάρχον ἐξαίσια, τελεῖ τὰ τεράστια, ψυχῶν καὶ σωμάτων, θεραπεύον τὰ νοσήματα.

Σαῖς εὐπροσδέκτοις εὐχαῖς, συντήρει μάκαρ σεβάσμιε, τοὺς πόθῳ εἰλικρινεῖ, ψυχῆς τε ἀγνότητι, τιμῶντάς σε ἔνδοξε, καὶ προσκαλουμένους, σοῦ τὴν ἄμαχον ἀντίληψιν.

Μεσίτην πρὸς τὸν Θεόν, σὲ εὐμενῇ προβαλλόμεθα, ὦ ἱερὲ Ἰωσήφ· ὑπάρχεις γὰρ στήριγμα, καὶ καύχημα Ὅσιε, τῶν πιστῶν καὶ κλέος, ἡμῶν Πάτερ παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἡ βάτος τῷ Μωϋσῇ, Σὲ προετύπου Πανσεβάσμιε· Σοῦ γὰρ ὁ Λυτρωτής, τεχθεὶς ὡς ἠυδόκησε, διέσωσεν Ἀχραντε, τοὺς προσκαλουμένους, Σοῦ τὴν ἄμαχον βοήθειαν.

Διάσωσον, τῇ σῇ πρεσβείᾳ σοὺς δούλους Ἰωσήφ μάκαρ, ἐκ παντὸς κινδύνου καὶ θλίψεως, σὲ γὰρ ἔσομεν, πρὸς τὸν Κύριον πρέσβυν.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Κοντάκιον. ᾠχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Οἱ ποθοῦντες τῶν ἀσθενειῶν ἀναρρώσασθαι, τοῦ Ἰωσήφ τῷ σεπτῷ τεμένει προσδράμωμεν, καὶ ἐγγίζοντες εὐλαβῶς αὐτοῦ τῇ θείᾳ σορῷ, μετὰ πόθου κράζομεν αὐτῷ· ὡς ἐκ Θεοῦ χάριν λαβὼν τοὺς νοσοῦντας ἰάσασθαι, τάχυνον ἐξελέσθαι, παντοίων πειρατηρίων, καὶ τῶν ἐχθίστων δυσμενῶν, τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Προκείμενον. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ. Στ.* Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησι, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (Κεφ. ια΄ 27-30).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱὸν εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ Υἱὸς καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶξός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

Δόξα. Ταῖς τῶν Σοῦ Ὁσίου...**Καὶ νῦν.** Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμοιον. ᾠχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης. Στ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός...

Προσπίπτωμέν Σοι Κύριε, βοῶντες τὸ ἡμάρτομεν, μὴ παρίδης, ἀλλ' οἰκτείρησον ἡμᾶς, πιστῶς προσπεφευγότας, τῇ σκέπῃ Σου καὶ σῶσον, Ἰωσήφ ταῖς παρακλήσεσι.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τῶν Ἀγγέλων ὑπάρχων, ἰσοστάσιος ὄντως Πάτερ τρισόλβιε, Ἰωσήφ θεοφόρε, ἐκλύτρωσαι κινδύνω, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀμυθήτους ἀγῶνας, ἐπὶ γῆς ἡγωνίσω Ἰωσήφ Ὅσιε, καὶ νῦν ταῖς οὐρανίαις, συνὼν χοροστασίαις, περιφρούρει τοὺς μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ, προσενήνοχας Πάτερ θῦμα εὐπρόσδεκτον, Ἰωσήφ ἀγγελόφρον, καὶ νῦν μὴ διαλίπης, ἐποπτεύων τοὺς μέλποντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε Παρθένε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κόσμῳ κυήσασα, παντοίων ἀλγηδόνων, ἀπάλλαξον τοὺς πίστει, τῷ Υἱῷ Σου κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Τῇ σῇ πρεσβείᾳ, τὰς τῶν ψυχῶν ἀρρώστιας, τῶν σὲ τιμώντων θεραπεύεις τρισμάκαρ· ὅθεν σὲ τιμῶμεν, Ἰωσήφ θεοφόρε.

Πρὸς τὸν Δεσπότην, σὲ προβάλλοντες πρέσβυν, ἀπὸ κινδύνων ἐκλυτρούμεθα μάκαρ, σαῖς πανευπροσδέκτοις, πρὸς τὸν Θεὸν πρεσβεΐαις.

Τὰ τῆς ψυχῆς μου, ἀποκάθαρον πάθη, σῇ μεσιτείᾳ θεοφόρε τρισμάκαρ, ὅπως σε γεραίρω, ὃ Ἰωσήφ θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐκτακεῖσαν, ἁμαρτίαις ψυχὴν μου, Σὴ μεσιτεία
καταδρόσισον Κόρη, ὅπως Σὲ δοξάζω, εἰς πάντα τοὺς
αἰῶνας.

Ῥδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Εἰρήνην οὐρανόθεν, Ὅσιε τρισμάκαρ, καταπεμφθῆναι
δυσώπει πανόλβιε, τοῖς καθαρᾷ διανοία, σὲ μακαρίζουσιν.

Χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, ἔμπλησον θεόφρον, τοὺς
προσίοντας τῷ θείῳ τεμένει σου, καὶ τὸν Δεσπότην αἰεὶ
μεγαλύνουσι.

Καταύγασον τὰς κόρας, μάκαρ τῆς ψυχῆς μου,
πεπωρωμένας καὶ τρέχειν ἐνίσχυσον, πρὸς τρίβους θείας τὸν
σὲ μακαρίζοντα.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὄντως Θεοτόκον, πάντες Σὲ τιμῶμεν, καὶ ἀσιγήτως
τὸ χαῖρε Σοὶ κράζομεν· Σὺ γὰρ ἐκύησας κόσμῳ τὴν
ἀγαλλίασιν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,....

Χαίροις ὁ τῆς Κρήτης γόνος λαμπρός· χαίροις
Ἐκκλησίας, ὁ ἀσύλητος θησαυρός· χαίροις τῆς Ζακύνθου, ὁ
φύλαξ καὶ προστάτης, ὃ Ἰωσήφ τρισμάκαρ, πιστῶν τὸ
καύχημα.

Ζακυνθίων νῆσος σκίρτα λαμπρῶς, ἔχουσα τὸ σκῆνος,
ἀγγελόφρονος Ἰωσήφ, ἐν ταῖς τοῦ Δεσπότης, αὐλαῖς
διηγηθισμένον, φωτίζον καὶ μυρίζον πιστῶν τὸ σύστημα.

Ἀπὸ σῶν καμάτων ἀσκητικῶν, αὔρας μυριπνόους,
αἰσθανόμενοι ἐν τῷ σῷ, Ἰωσήφ τεμένει, λαμβάνομεν ἰάσεις,
ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· ὅθεν τιμῶμέν σε.

Χαίροις ὁ τῆς Κρήτης θεῖος βλαστός, χαίροις ὁ
Ζακύνθου, ἀπροσμάχητος βοηθός, Ἰωσήφ τὸ κλέος, Ὅσιων
καὶ ἡ δόξα, ἡμᾶς τοὺς σὲ τιμῶντας, δεινῶς περίζωσε.

Ἔχοντες ἐξάρχουσιν τὴν Ἀγνήν, Νόες σὺν Προδρόμῳ, Ἀποστόλων θεῖος χορός, Προφητῶν Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν Ὁσίων, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Κτίστην καθικετεύσατε.

Πάσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί...

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθήκαμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνὸς καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τῆς εὐσπλαγγνίας τὴν πύλιν ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

40 Κύριε ἐλέησον...

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντες, οἱ ἐκ νόσων χαλεπῶν, καὶ κινδύνων ἄλλων παντοίων, δεινῶς θλιβόμενοι νῦν, ἔνθα τὰ ἰάματα, θαυματοβρύτου σοροῦ, Ἰωσήφ γὰρ ἐκβλύζουσι, ὡς ῥεῖθρα Νειλῶα, σπεύδοντες προσπέσωμεν, γονυκλιτῶς ἐν κλαυθμῷ, ῥῦσαι ἐκβοῶντες ὦ Πάτερ· οἴκτειρον ἡμᾶς ταῖς λιταῖς σου, καὶ δεινῶν παντοίων ἐλευθέρωσον

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Τὴν πάσαν ἐλπίδα μου...

Δί' ἐυχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.